

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 6C/217/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7712216011
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenko Švárný
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2014:7712216011.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, sudca JUDr. Zdenko Švárný, v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., ul. Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., ul. Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ul. Župné nám. 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 27.9.2012 domáhal voči žalovanému náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Michalovce na tom základe, že súd o návrhu žalobcu na zmenu súdneho exekútora nerozhodol v zákonom stanovenej lehote, pričom v exekučnom konaní je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť do 30 dní od doručenia takejto žiadosti.

Uviedol, že žalobca v súlade s pravidlami riadneho hospodárenia ako oprávnený subjekt (veriteľ zo Zmluvy o úvere č. 9330024) navrhol písomným podaním spísaným procedurálnym postupom podľa § 38 a nasl. Zák. č. 233/1995 Z.z. „Exekučný poriadok“ zvolenému súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu, ktorú oprávnený navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho z citovanej zmluvy dlžníkom : H. Q., R.. XX.X.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciu exekučnej veci číslo EX 15166/2010. Súdny exekútor v snahe postupovať pri nútenom vymáhaní pohľadávky žalobcu efektívne a účinne predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému Okresnému súdu Michalovce a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Exekučný súd, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spísanú súdnym exekútorom prijal na ďalšie konanie, čím došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci a to v zákonom stanovenej lehote. Čo sa týka uplatneného nároku, poukázal pritom na ustanovenia § 44 ods. 7 Exekučného poriadku platného od 1.9.2005 a tiež § 44 ods. 8 Exekučného poriadku platného od 1.12.2006, z ktorých vyplýva, že v exekučnom konaní je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o návrhu na zmenu súdneho exekútora do 30 dní od doručenia takéhoto návrhu súdu.

Uviedol, že exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná 1) nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a 2) nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou

komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu (návrh na zmenu súdneho exekútora obsahoval materiálne a formálne náležitosti predpokladané zákonom), rozhodol o tomto návrhu doručenom súdu 15.10.2009 až dňa 29.6.2010 a to vydaním uznesenia, ktorým vyhovel návrhu na zmenu exekútora (omeškanie viac ako 264 dní). Tvrdil, že v danom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Ako dôkaz označil súdny spis Okresného súdu Michalovce založený pre exekučné konanie vedené medzi oprávneným : POHOTOVOSŤ, s.r.o., IČO: 35 807 598 so sídlom Pribinova ul. č. 25, Bratislava, 811 09 a povinným : H. Q., R. XX.X.XXXX, pre vymoženie peňažnej pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku povinného vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 9330024 (registrácia súdneho exekútora EX 15166/2010). Poukázal tiež na skutočnosť, že nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu, ani rovnopisom návrhu na vykonanie exekúcie, pretože žalobca generálne inicioval exekučného konanie formou spísania zápisnice spísanej u zvoleného súdneho exekútora. Preto nemôže objektívne predložiť súdu ani návrh na vykonanie exekúcie, ktorý by obsahoval vyznačený dátum jeho doručenia súdu, pretože návrh na vykonanie exekúcie doručoval súdnemu exekútorovi s poukazom na § 36 ods. 2 veta prvá Exekučného poriadku. Návrh na zmenu exekútora spísal dňa 10.8.2009 a podal ho postupom podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku.

V predmetnom prípade tak neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Uvedená nečinnosť súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa poškodený v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR, sp.zn. I.ÚS 41/02, III.ÚS 117/02, I.ÚS 13/05).

Žalobca si preto z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú vyčíslil nasledovne:

A. Poškodenému vznikla majetková škoda v celkovej výške 175,- EUR (na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému 70,- EUR + na udržiavanie a správu informačného systému 40,- EUR + na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu a s ním súvisiace úkony 50,- EUR, na poštovné a telekomunikačné sumu 15,- EUR).

B. Zároveň si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch 442,56 EUR, za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky. Žalobca uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55,32 EUR za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu a to práve na základe aplikácie doktríny ÚS (663,88 EUR za rok : 12 mesiacov v roku = 55,32 EUR za mesiac). Upozornil, že v danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 264 dní.

Predmetná vec sp.zn. 6C/217/2012 bola uznesením tunajšieho súdu zo dňa 10.10.2012 spojená na spoločné konanie s vecou vedenou pod sp.zn. 6C/138/2012. Uznesením zo dňa 2.12.2013 bola vzápätí rozpojená, keďže bolo zistené, že sa na spoločné konanie nehodí.

Zákonný sudca Mgr. Matilda Bodnárková v priebehu konania ukončila výkon funkcie sudcu z dôvodu odchodu do dôchodku, preto prejednávaná vec bola pridelená náhodným výberom technickými prostriedkami JUDr. Zdenkovi Švárnemu. O vznesenej námietke zaujatosti sudcu bolo rozhodnuté uznesením KS Košice, č. 1NcC/16/2014-28 zo dňa 21.5.2014 tak, že sudca nebol vylúčený z prejednávania a rozhodnutia tejto veci.

Vo veci nariadil pojednávanie. Na pojednávanie dňa 25.11.2014 sa žalobca ani jeho právny zástupca nedostavil, avšak svoju neúčast' písomne ospravedlnil, pričom požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu. Žalovaná, ktorá sa k podanej žalobe písomne do nariadeného termínu pojednávania nevyjadrila a taktiež na pojednávanie nedostavila, svoju

neúčasť ospravedlnila podaním zo dňa 21.11.2014. Lehota na prípravu pojednávania bola u oboch účastníkov konania zachovaná.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu vedeného pod sp.zn. 20Er/754/2006, u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Dulinu vedeného pod číslom Ex 649/06, týkajúceho sa : oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35807598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, v zast. JUDr. Martin Máčaj, advokát, proti povinnému H. Q., R.. XX.X.XXXX, C. J.Š., B.. U. F. XX/X, o vymoženie 7.560,- Sk istiny s príslušenstvom zistil, že návrh na zmenu exekútora bol priamo oprávneným doručený súdu. Takýto návrh sa v zmysle Exekučného poriadku predkladá súdnemu exekútorovi, ktorý následne predloží tento návrh súdu a tiež vyúčtovanie trov exekúcie, ktoré žiada priznať. Po viacerých urgenciách súdu, pôvodný súdny exekútor predložil vyúčtovanie trov exekúcie súdu dňa 30.4.2010. Preto súd o návrhu na zmenu súdneho exekútora rozhodol uznesením dňa 29.6.2010. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.7.2010

Podľa § 44 ods. 8 Zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (platného ku dňu podania návrhu na zmenu exekútora), oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 9 Exekučného poriadku, súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z. z. ďalej len zákon štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1, 2 zákona právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť.

Podľa § 6 ods. 1 zákona ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1, 2 zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa § 19 ods. 1, 2, 3 zákona právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia. Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8. Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Súd po posúdení zákonných predpokladov na uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. dospel k záveru, že návrh žalobcu nie je dôvodný.

Žalobca nepreukázal v danej veci splnenie hmotnoprávnej podmienky uplatnenia nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. pred súdom, a to predbežné prerokovanie nároku príslušným orgánom. Žalobca v návrhu uviedol, že v súlade s ustanovením § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. písomnou žiadosťou požiadal o predbežné prerokovanie jeho nároku. Do spisu však nepredložil žiaden dôkaz o tom, že takýto nárok si u žalovanej uplatnil a kedy a dokazovanie odkázal na spis Ministerstva spravodlivosti SR. Súd nevidí akceptovateľný dôvod nato, prečo by doručenie žiadosti o predbežné prerokovanie návrhu mal dokazovať súd alebo žalovaná. Nejde o listinný dôkaz, ku ktorému nemá žalobca prístup alebo ktorý by mu nemohol byť sprístupnený. Ak si žalobca neponechal kópiu návrhu, sám sa dostal do dôkaznej núdze pre účely občianskoprávneho konania. Z tohto dôvodu nemôže prenášať dôkaznú povinnosť na súd alebo na druhého účastníka konania. Ďalej súd v tomto konaní zistil, že skutkové tvrdenia žalobcu o rozhodnutí o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote, čo má byť aj dôvodom nároku na náhradu škody podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., sa nezakladajú na pravde.

V danej veci sa žalobca domáhal nároku na náhradu škody z titulu nezákonného rozhodnutia, vydania rozhodnutia o zmene exekútora po zákonom stanovenej lehote. Pri tomto nároku je potrebné splnenie niekoľkých kumulatívnych podmienok 1/ predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na príslušnom orgáne, 2/ vydanie nezákonného rozhodnutia a vznik škody, 3/ príčinná súvislosť medzi vydaním nezákonného rozhodnutia a vznikom škody, 4/ zrušenie alebo zmena nezákonného rozhodnutia príslušným orgánom, 5/ podanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu, ktorého sa mala nezákonnosť týkať. Tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne, ak chýba čo i len jedna podmienka, nie je možné nárok na náhradu škody priznať. Ako je vyššie uvedené žalobca nepreukázal, že nárok predbežne prerokoval so žalovanou. Ďalšou podmienkou pri uplatnení nároku na náhradu škody z nezákonného rozhodnutia je preukázanie zrušenia nezákonného rozhodnutia. Z exekučného spisu tunajšieho súdu, ktorý je pripojený ku konaniu nevyplýva, aby vydané uznesenie o vyhovení žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora bolo zrušené. Žalobca nezákonnosť rozhodnutia odôvodňuje tým, že súd nevydal rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Súd v tomto konaní preto posudzuje nárok žalobcu na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. a iba v intenciách tohto zákona o nároku žalobcu rozhoduje. Z uvedeného dôvodu je návrh žalobcu nedôvodný a v rozpore so zákonom č. 514/2003 Z. z., keďže prevedeným dokazovaním bolo zistené, že k vydaniu uznesenia o zmene exekútora došlo až po predložení vyúčtovania trov exekúcie pôvodným súdnym exekútorom na viaceré urgencyie súdu.

Súd zdôrazňuje, že v tomto prípade nemôže ísť o nesprávny úradný postup, pretože výsledkom postupu súdu bolo vydanie rozhodnutia. Nesprávnosť postupu, ktorý vydaniu rozhodnutia predchádzal, žalobca odôvodňoval prietiahmi v konaní, tieto však v tejto veci neboli preukázané tak, ako to tvrdil. Nárok žalobcu na náhradu škody nebol uplatnený v súlade s podmienkami na uplatnenie tohto nároku podľa zák. č. 514/2003 Z. z., preto nie je daný samotný základ nároku žalobcu. Súd sa z uvedeného dôvodu nezaoberal ani správnosťou vyčíslenia náhrady škody, či nemajetkovej ujmy, ktorú žalobca v tomto konaní požadoval.

Na základe zistených skutočností tak žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu nepriznal žiadnemu z účastníkov, nakoľko žalobca bol v konaní neúspešný, preto mu náhrada trov konania nepatrí a úspešná žalovaná náhradu trov konania nežiadala.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach, cestou tunajšieho súdu.

Odvolanie musí obsahovať všeobecné náležitosti podania podľa § 42 ods.3 O.s.p., to znamená musí byť z odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ďalej z odvolania musí byť zjavné, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené / § 205a O.s.p./,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.